

SOCIOLOŠKI KLASIKI

1. EMILE DURKHEIM

Meni, da so predmet sociologije družbena dejstva, ki jih moramo proučevati kot stvari(knjiga o samomorih)

2. MAX WEBER,

je sociologijo poimenoval kot znanost o družbenem delovanju. Ko mi proučujemo ljudi, jih moramo razumeti, zakaj so tako ravnali v določeni situaciji. Posploševanje zakonitosti je mogoče le v idealnih primerih, tipih, idealov pa ni.

Oba klasika sta vplivala na celotno teorijo sociologije.

TEORETIČNE OSNOVE SOCIOLOGIJE

1. teorija: FUNKCIONALISTIČNA TEORIJA

Izhaja iz prepričanja, da je vsaka družba razdeljena na posamezne dele, skupine, ki imajo vsak svojo družbeno vlogo, funkcijo. Delovanje delov, pomeni delovanje celote. V vsaki družbi najdemo segmente, ki so nujni za obstoj družbe:

- Obstajati mora sistem vrednot
- Zagotovljena mora biti biološka reprodukcija(družba se mora obnavljati)
- Zagotovljena morajo biti minimalna sredstva za preživetje lastnih članov
- Socializacija(učenje kulture)
- Reprodukcijski prostor in čas: ohranjanje naše družbe

Temeljni predstavnik funkcionalistične teorije je **TALCOT PARSONS**.

2. teorija: KONFLIKTNA TEORIJA

Predstavlja antitezo funkcionalistični. Izhaja iz trditve, da je družba razdeljena na posamezne razrede. Vsak razred ima svoje interese, zato pride do konflikta. Razredi so razdeljeni na podlagi kapitala(delavci nimajo kapitala).

Družbena moč je v rokah tistih, ki imajo ekonomsko moč. Odnos v družbi ne poteka kot harmonija temveč kot konflikt.

Predstavnik konfliktne teorije je **KARL MARX**.

Primer razslojevanja ljudi: srednji, višji, nižji razred.

Funkcionalisti trdijo, da zaradi tega družba deluje,

Predstavniki konfliktne teorije pa da kapitalisti izkoriščajo delavce.

3. teorija: INERAKCIONISTIČNA TEORIJA(stik z družbenim okoljem)

Interakcija-sovplivanje, sodelovanje

Postavlja si vprašanja kako si ljudje razlagajo okoliščine in kako se naučimo posameznih družbenih vlog.

Temeljna predstavnika sta **ERVING GOFMAN** in **ALFRED SCHUTZ**

Iščejo se motivi za neko dejanje.